

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XIV. An Papa quæstiones Fidei ac Morum infallibili iudicio definiat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

IV. Pontifex Christianorum. V. Summus Pontifex. VI. Princeps Sacerdotum. VII. Vicarius Christi. VIII. Caput Ecclesie. IX. Fundamentum. X. Pastor oculis Domini. XI. Rector Domus Dei. XII. Custos Vinearum. XIII. Pater & Doctor omnium. XIV. Presul Apostolicae Sedis. &c.

III. DE PAPÆ POTE- STATE SPIRITALI.

QVÆSTIO XIV.

An Papa questiones Fidei ac Morum infallibili iudicio definitas?

LUTHERVS lib. de Concilio: CALVINVS Inst. I. q. c. 7. §. 28. Sic & omnes Lutherico-calvinistæ, superantes hæresiarcham Nilum, pertendunt: Papam vt Papam, et si cum Generali Concilio quid definiret, esse posse hæreticum in se, hæresinque alios docere. Et de facto docuisse: Caluinus narrat quēdam cum Cardinalibus docuisse; Animā vna cum corpore extinguit.

II. Erronea Nulla. Papam, vt Papam, esse posse hæreticum, & de facto docuisse hæresin: sed, si absque Concilii generali definitas. Sic & plures Parisienses vt Gerson, Almain, Alphonius à Castro, Adrianus IV, qui infallibilitatem in Ecclesia, non in Papa, constituerunt.

III. Sententia, Alberti Pighii lib. 4. Hierare. Papam, etiam solum quid definitem, Bon posse errare.

AUTOR. Sed omnes ex sententiæ reprobantur. 1. Ut malitiosa hæresis. 2. Ut periculosa: & erronea quoque, si accedit pertinacia pugnax: 3. Ut non sat probabilis. 4. Igitur sequitur media talis.

Papa, vt Papa, siue cum Cardinalibus,

siue cum Concilio, siue sine his solus, non potest quicquam definire hæreticum, ab Ecclesia tota Credendum. Sic Communis cæterorum omnium Doctorum, Infallibilitatem constituit in Pontifice; non in Concilio. Debet tamen Papa facere quod in se est, idoneos consulendo. Qui enim promisit Finem, promisit & Media Christus. Est de Fide.

I. Quia Luc. 22. Simon, Simone, &c. Ego autem rogaui pro te, ut non, &c.

1. Sententia Parisiensem vult, oratum pro Ecclesia; cuius figuram Petrus representabat.

AT, falsum vtrumque. Quia Dominus personam designauit unam, Simon, Simon; pro Te; Fides Tua; & Tu. Et incipiens loqui in plurali, expetivit vos, mutauit formam in singularem, Te, Tua, Tu. Et Tu aliquando conuersus confirmat fratres Tuos.

2. Alii volunt, oratum pro dono persecutari tri solius.

AT secus est: Pro ea Petri, Apostolorū, & Fidelium Electorum oravit Ioannes. Pater Sancte serua eos in nomine tuo, quod dedisti mihi.

2. Quod autem pro Petro rogatur patet ex designatione personali; & distinctione hac: Satan expetivit vos, & at verò Tu confirma. &c. Tamen illud Petro exoratum donum etiam ad Successores eius pertinet, Ecclesiæque Vallatatem: Sicut promissio, collatioq; Clavium.

Itaque duo hic impetravit priuilegium Petro: 1. Fidem fixam & stabilem contra omnes tentationes, quoad se. 2. Gratiam infallibiliter Docendi. Si non primum, certè secundum permittat ad Successores. De utroque testantur S. Patres apud Bell. libr. 4. de Pont. c. 1. Pulec

Pulcrè occupat Theophil. in 22. Lue. vennas Eutychetem, ut his, quæ à beatissimo Papa scripta sunt, obdienter attendat: Quoniam B. Petrus, qui in propria Sede & viuit, & presidet, præstat quærentibus fidei veritatem.

II. Matth. 16. Super hanc Petram a disc. &c. Tam enim Papa est Petra, quæ Petrus fuit: quia eadem perstat Ecclesia, Ecclesiæque fundamentum: hoc vero non à Domo, sed domus ab illo accipit firmitatem stabilem. Ita & S. Patres. Hinc S. Greg. lib. 4. epist. 32 docet Episcopum Constantinop. non posse dici Votuversalem, caputque Ecclesiæ; quod ea in Sede fuerint hæsiarchæ; vt Macedonius, Nestorius, Sergiusque.

III. Ioan. vlt. Pascœ oues meas. Per hoc Petrus, eiusque successores, facti sunt Pastores & Doctores: ergo tota Ecclesia eos audire sequique tenetur; nî errare velit.

DICES. Oportet Deum audire magis, quam homines.

RESP. Recte: at per Ministrum suū Christique Vicarium loquitur Deus infallibilia: Hinc ad eum unum, etiam ab Ecclesiâ, fiunt appellations. Hic enim errauit nunquam; at sine hoc errarunt aliquando Concilia: Vnde Papa est supra Concilium; vt Caput supra corpus. Deinde aliquando cogi nequeunt Concilia; vt, per CCC. annos ob persecutio-nes: quibus solus Papa definiuit omnia, aut multa.

IV. Figura fauet, Exod. 28. Iubet Dominus in Rationali scribi: Veritas & Doctrina: vt exponunt Aug. & Hier. Causa est, Deut. 17. vt omnes dubium requirat à Pontifice, cuique voci obedient, sub poena mortis. Vnde monet Petrus Ra-

vennas Eutychetem, ut his, quæ à beatissimo Papa scripta sunt, obdienter attendat: Quoniam B. Petrus, qui in propria Sede & viuit, & presidet, præstat quærentibus fidei veritatem.

V. Experientia testatur duplex Prior: Omnes Sedes Patriarchales in hæresim aliquando incidisse. Altera: Solum Papam Rom. sine Concilio, multas hæreses & hæsiarchas condemnasse: vt Pelagium, Priscill. Iouin. Vigilium. &c. At, vt in Symb. Expot. Ruffinus, in Ecclesiæ Viris Rom. neque heresis illa summis exordium; & Mos ibi seruatur antiquus. Quibus quinque argumentis docetur infallibile iudicium Papæ in rebus Fidei.

VI. Neque Ecclesia Rom. particula-ris errare potest, perstante ibi Sede Pont. Ita S. Patres; et que de fide. At Sedem Apostol nunquam posse ab ea separari ac transferri; ideoque nec errare posse; piè creditur sic; vt contrarium tamen non sit erroneum, minus hæreticum. Piè creditur: 1. Quia translata Sedes nūquam adhuc fuit; cum præsentissimæ tam verserint occasions: Vt in Ethniconum persecutionibus; In Gothorum irruptionibus urbe ab Genserico captâ, ab Totila etiam euersâ: In Romanorū rebellionibus contra Papas exulare coactos: In Pontificum mora per LXX annos in Gallia. 2. Adhac, teste S. Marcello & Leone Papis, & S. Ambr. iussu Christi Petrus Sedem fixit Romæ: qui tamen id solum narrant, non definit.

VII. Nec in Moralibus; quæ toti præscribit Ecclesiæ aut ad salutem necessaria, vt perse bona; errare Papa non potest. 1. Quia promissio Christi defice-

X ret

ret in re ad ſalutem neceſſaria: Ioan. 16.
Cum veneſit ille Sp. Veritatis, docebit vos
Omnem veritatē. Luc. 22. Rogauit, ut non
deficiat fides tua. 2. Quia in naturaliter
neceſſariis nunquam deficit Deus: ergo
minus in ſupernaturalibus. 3. Quia
ſequeretur etiam errare Papam in fide
poſſe. Fides enim docet omnem Vir-
tutem.

QVÆSTIO XV.

*Quæ obiciuntur contra infallibilem
firmitatem Papalem?*

LUTHERANI, itemque CALVINI, ceterique certatim, iun-
q[ue]nt, ac mixtū in vnam feruntur ac rabi-
biunt Papæ infallibilitatem. Plaſtra ia-
ciunt conuictiorum, calumniarum, &
mendacionum. Potiſſimum tamen,
quibus pugnant, Ratio eſt, & Historia.

I. Ex RATIONE. 1. Canones docent,
Papam non poſſe iudicari, niſi à fide deuiet;
ergo poſteſt deuiare,

A T, ij loquuntur de errore personali;
non de judiciali.

2. Si ſolius Papæ ſit iudicium infall. ergo
nil opus Conciliis.

A T, Non debet Media negligere Pa-
pa ordinaria.

3. Cyprianus de Rebaptizandis hæreticis
ſentit contra Papæ ſententiam.

A T, haec ſolum fuit comminatoria,
patet ex Aug. Vincentio. A peccato ta-
men aggr̄ excusat⁹ Sanctus Cypri-
anus.

4. Conc. Africanum dicit, Concilium
provinciale minus poſſe errare, quam Pa-
pam.

A T, in iudicio Facti particularis; non
autem Fidei.

5. Nilus ait. Poſteſt Papa labi in alia vi-

tia: ergo & in hæresin: vt qui, Tit. i. Con-
tentur ſe noſe Deum, factie autem negant.

A T, totum id ex natura, qua homo,
poſteſt Papa: ex gratia autem Aſſiſtentia
S. Spiritus non poſteſt in fide errare, eli-
vitioſiſſimus foret.

II. EX HISTORIA congeruntur
ab Lutheranis, & Caluin. &c. in Pontificis
cumplices multa errata, peccata
&c. sed mendacia; quæ videre eſt apud
Bellarm. libr. 4. de Pontific. cap. 8. q. 6.
uſque ad 15.

QVÆSTIO XVI.

*Quis Summus & uſtimus omnium
in Ecclesia questionum Index?
An Scriptura?*

LUTHERANI, CALVINIANIQUE
limes Verbum Scriptum conclamat;
penetrantque altius, ad uſque Internaſionis
ſui cuiusq[ue] Critirium: quin in cœlum ap-
punct, ac Ultimum in terris Iudicem D[omi]n[u]m
eſſe vociferantur. Vide in Lutherocalviniſ-
part, 1. queſt. 2. Quibus huc eorum aliis
firmamenta; Sed inſirmata in Colloqui
Ratisbonensi, Anno M. DC. I.

I. O BIE. Id vnicum ſolum eſt norma
Iudexque, quod nec Additionem patitur
nec Detractionem (niſi à Deo) rerum per-
uentium ad Religionem: Tale eſt Verbum
Scriptum: Cui ſuperadditas Traditiones
nullas habuere Iudæi.

R E S P. Contrariam Scriptura Te-
ditionem nullam, concedo: at Confe-
taneam; nego. Nam ad Pentateuchum
additus eſt Iosue, ceterique libri & Pro-
phetæ de rebus religionis. Præter que
Scripta habuerunt Traditiones: Ut re-
medium peccati originalis pro ſemine
ne ſexu, pro infantibus ante octauum
præceptis circumciditioni; Item libros
Moy-

